

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Mező Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított, és a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 1.M.20/2006/13. számú ítéletével elbírált perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 1.M.20/2006/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak
- felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati
eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

Az alperes elsőfokú hatósága határozatában a felperest 1.425.000 forintnak a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási aprészébe történő befizetésére kötelezte a faházának építésénél öt fő külföldi állampolgár munkavállalási engedély nélküli foglalkoztatása miatt.

A határozat elleni fellebbezésében a felperes arra hivatkozott, hogy az ún. gerendaházat a T. Kft. cégtől rendelte meg azzal a feltétellel, hogy azt Magyarországon üzembe helyezik, és a társaság képviselője arról tájékoztatta, hogy a munka elvégzéséhez valamennyi hatósági engedéllyel rendelkeznek. A külföldieket nem ő foglalkoztatta, a részükre munkabért nem fizetett, és a kirótt befizetési kötelezettség a megélhetésüket veszélyezteti.

Az alperes másodfokú hatósága határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes a jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében annak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, vagy az elsőfokú közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Az alperes részéről a jogszabályok téves értelmezését és a tényállás feltáratlanságát állította. Előadta, hogy a T. Kft. gazdasági társaság magyarországi képviselőjével a szerződésben rögzített tervdokumentációban részletezett gerendaház legyártását, leszállítását, a helyszínen történő összeszerelését és üzembe helyezését rendelte meg. Mindennek teljesítésére a szerződés 3. pontja szerint a szállító öt munkavállalót maximum 14 nap időtartamra biztosított. Az ellenőrzés időpontjában egy hétfői megszakítással csupán két ember volt a helyszínen, akik garanciális, illetőleg szavatossági munkát végeztek. A külföldiek foglalkoztatásáról szóló 8/1999.(XI.10.) SzCsM rendelet (R.) 7. § (1) bekezdés e) pontja szerint nincs szükség engedélyre a külföldi vállalkozással kötött magánjogi szerződés alapján történő - alkalmanként az egybefüggő 15 munkanapot meg nem haladó - üzembe helyezési, szavatossági, szervizelési és jótállási tevékenység elvégzéséhez. Az alperes eljárása során az Áe. 43. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat is megsértette, amikor az általa felajánlott tanúmeghallgatásokat indokolás nélkül mellőzte.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A tényállás megalapozottságára vonatkozóan a meghallgatott tanúk vallomására hivatkozott.

A munkaügyi bíróság ítéletében az alperes határozatát az I. fokú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperest 65.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Az indokolás szerint a felperes, mint megrendelő és a T. Kft. kivitelező között létrejött szerződés alapján a román állampolgárságú dolgozók 2005. június 4-én elfoglalták a szállásukat, azonban a munkavégzés kezdete a szállítmány késedelmes érkezése miatt csak 2005. július 7-e lehetett. A bíróság megkeresésére az Országos Meteorológiai Szolgálat 2005. július 8-án 8.8 mm, 10-én, 11-én és 12-én 2.1., 37.6. és 13.1 mm csapadékot, július 17-én és 20-án 3.2 és 5.8 mm csapadékot jelentett. Az összeszerelési munkákat 2005. július 21-én befejezték, az ellenőrzés időpontjában, vagyis július 25-én a helyszínen csak két személy dolgozott. Az Flt. 7. § (1) és (2) bekezdése alapján külföldi Magyarországon csak engedély alapján végezhet munkát, és a felperes maga sem cáfolta, hogy a román állampolgárok engedéllyel nem rendelkeztek. A tényállás alapján azonban a bíróság megállapította, hogy a perbeli esetben az R. 7. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakra figyelemmel engedélyre nem is volt szükség, mert a tanúvallomások, valamint Országos Meteorológiai Szolgálat adatközlése alátámasztotta, hogy a dolgozók egybefüggő munkavégzésre a 15 munkanapot még abban az esetben sem érte el, ha szombat és vasárnap is dolgoztak.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetét elutasító, valamint a perköltségekben marasztaló határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes és a T. Kft. kivitelező között a B., ... utca ... szám alatt felépítendő ingatlan (gerendaház) kivitelezéséről szóló szerződés az üzembe helyezést nem említi, mint elvégzendő szolgáltatást, az abban foglalt munkálatok kizárólag összeszerelési munkák, amely az építőipari szakmunka részének tekinthető. Ebből kifolyólag a munkavégzési tevékenység nem sorolható az üzembe helyezés körébe, ezért annak elvégzéséhez munkavállalási engedélyre lett volna szükség, mert az R. 7. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt feltételek nem álltak fenn. Álláspontjának alátámasztásaként a Legfelsőbb Bíróság egyik eseti döntésére is hivatkozott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú közigazgatási hatóság a határozatát azzal indokolta, hogy a felperes és a külföldi állampolgárok között foglalkoztatásra irányuló jogviszony jött létre [R. 17. § b), bb) pont], és a felperes foglalkoztatónak minősül [R. 17. § c)., cb) pont]. Ezt az álláspontot az alperes is elfogadta.

A felperes azonban a jogerős közigazgatási határozatot abból az okból is támadta, hogy a perbeli foglalkoztatás esetében engedélyre nem volt szükség.

Ezzel összefüggésben az R.-nek az ellenőrzés időpontjában hatályos 7. § (1) bekezdés e) pontja szerint nincs szükség engedélyre külföldi vállalkozással kötött magánjogi szerződés alapján történő - alkalmanként az egybefüggő 15 napot meg nem haladó - üzembe helyezési, szavatossági, szervizelési és jótállási tevékenység elvégzéséhez.

Az R. az üzembe helyezés fogalmát az alkalmazása szempontjából nem határozza meg, a mindennapi szóhasználatban pedig üzembe helyezésen általában valamilyen gép, berendezés működésbe hozását, rendeltetésszerű használathoz szükséges állapotban való átadását értjük. Erre vonatkozó szabályozás hiányában minden esetben a szolgáltatás jellege alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy adott esetben mi minősül üzembe helyezésnek.

A perbeli esetben a felperes a T. Kft.-től nem faelemeket, hanem egy kész házat vásárolt, és a Kft. ennek legyártására - és a teljesítés sajátosságából adódóan - szállítására, és a helyszínen

történő összeszerelésére vállalt kötelezettséget, amely nyilvánvalóan a saját technológiájának alkalmazását is magában foglalta. (4/F/1. alatt csatolt szerződés 1. és 2. pontjai). Ebben az esetben a Magyarországon nem elterjedt ún. gerendaház összeszerelése, az ahhoz tartozó egyedi technológia miatt a kivitelező részéről az építmény üzembe helyezésének minősül.

A Legfelsőbb Bíróságnak hivatalos tudomása van arról, hogy a perbelihez hasonló esetben az ügyben eljáró elsőfokú közigazgatási szerv az ilyen munkát maga is az R. 7. § (1) bekezdés e) pontja alá tartozónak minősítette (Mfv.II.10.979/2006/3.sz.). Az alperes által megjelölt (BH 2004/79.) jogeset tényállása a perbelitől eltérő, mivel ott a külföldi vállalkozó csupán egy tetőszerkezet elkészítését, építését és összeszerelését vállalta.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletben megállapított tényállást, miszerint a külföldi állampolgárok munkavégzése folyamatosan a 15 napon nem haladta meg, nem vitatta, ezért azt a felülvizsgálati eljárásban is irányadónak kell tekinteni. Erre figyelemmel az R. 7. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott feltételek megvalósultak, miszerint nincs szükség engedélyre külföldi vállalkozással kötött magánjogi szerződés alapján történő - alkalmanként az egybefüggő 15 munkanapot meg nem haladó - üzembe helyezését, szavatossági, szervizelési és jótállási tevékenység elvégzéséhez.

A fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság érdemben helyes döntését jogszabálysértés hiányában a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.

Az alperes a bírósági eljárás megindításakor az illetékmentessége feltételeinek fennállásáról az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (2)-(3) bekezdése szerint nem nyilatkozott, ezért a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2007. december 12.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bírő, Dr. Molnár Istvánné s.k. bírő

